

SMYSLU KŘEŠŤANSKÝCH VELIKONOC POROZUMÍME NA POZADÍ VELIKONOC ŽIDOVSKÝCH

Obsahem židovského svátku je oslava Boha - Zachránce (Spasitele). Židé si připomínají Boží záchranu z egyptského zotročení a slavné vyjítí (exodus) z Egypta. Hospodin vysvobodil Izraelity celou řadou mocných zásahů. Na znamení Boží ochrany každá izraelská rodina obětovala Bohu beránka, který byl bez vady, a jeho krví potřeli rám dveří svého domu. Izraelité takto byli uchráněni před zkázou, která kolem nich přešla bez povšimnutí. Odtud pochází židovský název velikonoc: „pesach“ - „uchránění, ušetření, přejítí“.

Křesťanské Velikonoce

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví Boží záchraná iniciativa neskončila. Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Bůh totiž neopustil člověka, který se od něj odvrátil a upadl tak do područí zla a smrti.

Všechny starozákonní předobrazy a proroctví o spáse došly svého naplnění v Ježíši Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: „Bůh zachraňuje, Bůh je spása“. Ježíš sám zaujímá místo velikonoční oběti a stává se obětovaným beránkem bez vady. On, nevinný, bere na sebe hříchy i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. Dává svou krev na ochranu (pasch) pro všechny.

Ve smrti ale nezůstal. Byl vzkříšen. Otevřel tak cestu novou a věčnou, cestu skrze smrt a vzkříšení k definitivnímu „exodu“ - vyjítí, „pesachu“ - přejítí z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího. Tato cesta je otevřena pro každého z nás...

Svátek Velikonoc je oslavou a zpřítomněním naší spásy.

Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista.

Ty a Ježíš: nepřemožitelná dvojice

Pán se rozhodl, že kvůli nám, kteří jsme jeho tělem, sám předem půjde naší cestou (svatý Augustin).

V životě nastávají nebezpečné situace, které by nás musely přivést ke vzpouře nebo uvrhnout v zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projevuje při slavení velikonoční bohoslužby liturgie Veliké noci: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem. Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali údolím stínů plni síly, důvěry a odvahy (Johannes B. Brantschen).

Velikonoce znamenají

Velikonoce znamenají,

že láska a život jsou silnější než smrt,

že hrob není konečnou stanicí života,

že pouta, která brání našemu životu, se rozvazují,

že skrze vzkříšení můžeme objevit nový život,

že ve víře v Ježíšovo vzkříšení můžeme zakoušet vzkříšení

i my sami na sobě a že můžeme k životu probouzet i druhé.

Kristus byl vzkříšen jako první, v něm všichni dojdou života.

(srov. 1 Kor 15,20–22, z www.velikonoce.cz)

-oJ-

SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Četla jsem krásnou myšlenku (autor neznámý), která říká, že Boží milosrdenství je jako nesmírný oceán planoucího ohně. Tento nesmírný oceán planoucího ohně čeká, abychom my do něj vrhli - jak říká sv. Petr ve svém prvním listě - abychom tam vrhli své starosti, abychom tam vrhli své chyby, svá omezení, která jsou nekonečnými lidskými omezeními. Právě ta, která máme. Ale v podstatě: co jsou naše ubohosti? Jsou jako taková kapka špíny, kterou hodíme do ohnivého oceánu, ale ta kapka nemá moc změnit oheň. Ta kapka v okamžiku, kdy tam spadne, tak se promění v oheň. Co to je tedy Boží milosrdenství? Je to milosrdná mysl. Znamená to mít širokou, otevřenou, velkodušnou mysl, která všechno odpouští. A já si myslím, že je třeba milosrdenství k našim chybám, k našim omezením, k našemu lidství. My ještě nejsme v Ráji, tedy první milosrdenství musíme mít, když se díváme na své chyby, na svá omezení, na své hříchy, nedbalosti. A pak milosrdenství k těm druhým. Tedy

s takovou myslí můžeme rozdávat Boží úsměv. Myslím, že tento duch, v němž je celé Boží milosrdenství, připravuje společenství ve všech skutečnostech života: v rodině, farnosti, při odpočinku, na pracovišti. Tento duch je podle mě základem žitého milosrdenství.

–BM–

„PO DOBRÉM OBĚDĚ LZE ODPUSTIT KAŽDÉMU, I VLASTNÍM PŘÍBUZNÝM“ (OSCAR WILDE)

Jídlo je jedním z největších požitků. Děkovat osudu mohou všichni, kterým bylo dáno do vínku dobré trávení a sklon k požívání dobrých jídel a nápojů, jejich život se tak obohacuje o další rozměr. Posezení u prostřeného stolu zdaleka jen neslouží k uspokojení jedné z nejdůležitějších biologických potřeb. Společné dobré jídlo vytváří atmosféru pohody, otupuje konflikty, přispívá k pocitu bezpečí a přátelství.

I staré české přísloví praví - „dobrý jedlík a vína pytel se i k práci dobře postavit zná“. S jídlem je spojeno mnoho názorů a mouder. Pár příkladů uvedu, určitě vás pobaví.

„Když se ryby zapíjejí vodou, myslí si, že je žral pes“. - italské přísloví

„Není lásky opravdovější nad lásku k potravě“ – anglický dramatik G. B. Shaw

„Na lačný žaludek je každý kufr těžký“ – N. V. Gogol

„Je lepší pochutnat si na zelenině tam, kde je láska, než na pečeném volovi tam, kde je nenávisť“ – Šalamoun

„Chci najít takové jídlo, po kterém dostanu žlučnickový záchvat hned, a ne ve tři hodiny ráno“ – J. S. B. Barymore

„Můj vztah k zelenině je veskrze pozitivní. Žádám ovšem, aby mezi mne a ji byl vsunut transformační mezičlánek, který se jmenuje prase.“ – Miloš Zeman

Do našich kuchyní se během desetiletí vloudila kuchyně čínská, indická, italská, francouzská, středomořská a další. Oproti minulému století se u nás vydává nepřehledné množství kuchařek. A rad, jak a co máme jíst je tolik, že se v tom už takřka nevyznáme. Zdravá strava prý není zdravá, dokonce v poslední době se doporučují za zdravou stravu vajíčka a poctivé sádlo.

Restaurace už před pár lety zaznamenaly pozoruhodný jev. Návštěvníci, kteří dříve preferovali lehčí stravu, začali dávat přednost české klasice. Opět máme chuť na omáčky a knedlíky, lidé začali důvěřovat české tradici. Absolutní prioritou podle šéfkuchařů je česká svíčková.

Magdalena Dobromila Rettigová by z nás měla radost. Její kuchařka se stala prvním českým bestsellerem. Nám je o to bližší, že ve východních Čechách žila a tvořila, dokonce v Ústí nad Orlicí v letech 1818–1824. Její výroky „vraz tam tučet vajec“, „uťři dvě libry másla“ (1.029 kg) pobaví, ale ona také tak vařila. Její manžel Jan Alois Sudiprav Rettig ji teprve naučil česky. Jejich trampoty půvabně popisuje Alois Jirásek – „Sudiprav, malý postavou, traticí se vedle impozantní své ženy, takže mu šnuptychlíček říkali, prý vzdychával: „Ach bože, jen kdybych se mohl alespoň kloudné polévky najíst, žena zkouší nová jídla i z bramborové nati“. Naštěstí my si můžeme z jejich receptů už vybírat a zkoušet, já ji například vděčím za neskutečně dobrou „Kynutou bábovku“, ale také pro ni platí „vraz tam ... a tři a vypracovávej těsto“; zajímavé je, že na kvalitě se pozná, pokud použijeme elektrické pomocníky.

Magdalena Dobromila Rettigová žila v době, kdy si lidé na dobré jídlo nesmírně potrpěli. Ona sama kladla hospodyňské znalosti nade všechno a v domácnosti viděla pravé působiště ženy. „Pro ženštinu je nejslavnější částka vzdělanosti, když vaření a hospodaření rozumí.“ Nepředstavitelné pro ni bylo, když „neumí talířek chutné polévky uvařit“. Co by asi řekla, kdyby se probudila v dnešní době a ochutnala hamburger u Mac Donalda.

B. Hrubantová

SNAŽME SE ZAMYSLET

Jistě alespoň někteří z vás četli knihu britského spisovatele Bruce Marshalla *Plná slávy*. Jde o životní příběh skotského kněze, velmi citlivého člověka, který působí v místě, kde jsou katolíci v menšině uprostřed buď protestantského, nebo úplně nevěreckého prostředí. Přesto vidí katolickou víru jako zdroj trvalé radosti i přes všechny sociální i ekonomické problémy, se kterými se musí věřící denně potýkat. V jedné z kapitol je uveden proslov P. Smitha (tak se ten kněz jmenoval) na schůzi kapituly v polovině 30. let minulého století:

„Mám za to, že jedním z důvodů, proč není svět přesvědčen o pravdě Církve, je to, že slyší, jak ze svých kazatelen odsuzujeme cizoložníky, zloděje a vrahy, nikoli však vyděračské zaměstnavatele, nikoli lidi, kteří vydělávají peníze z filmů o lupičích, nikoli politiky, kteří uzavírají kompromisy s původci ukrutností. A tím je zřejmé, že mnoho lidí dobré vůle zůstává mimo Církev. Boží Církev zklamat nemůže, ale my musíme být především stateční; musíme být zajisté čisti, protože smilníci Boha neuvídí, také pokorní, ale především stateční. Musíme říkat lidem, že spousta věcí, které zdánlivě s křesťanstvím nesouvisí, s ním mají podstatně co dělat. Musíme je přivést k poznání, že moderní plakáty jsou hříchem proti Bohu stejně jako proti dobrému vkusu, protože smysly jimi pokažené nejsou s to pochopit ani poznat Boží krásu lidí takto svedení hledají zalíbení v tom, co je padělané, sprosté a ponižující. Musíme lidi učit, že křivda se nestane právem, dopouští-li se jí celé společenství. Musíme naléhat na to, aby se v našich školách vyučovalo i takzvaným nepraktickým

a neužitečným předmětům, protože básníci obvykle nevedou války. Hlásejme nebojácně celou nauku Kristovu, neboť pouze tehdy zazáří roucho jeho nevěsty - Církve - v celé kráse, protože naše víra bude podložena skutky, jelikož nauka bez lásky je jen méně nebezpečná než láska bez nauky.“

Tolik asi 80 let starý text, který má ale stále co říci. Snažme se nad ním zamyslet.

pro Poutník zpracoval Zdeněk Ježek

BIBLICKÉ POSTAVY – ABSALOM

„Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ Tak zní čtvrté přikázání Desatera (*Ex 20,12*), které jsme slyšeli v prvním čtení této postní neděle. Chceme představit porušení tohoto přikázání prostřednictvím postavy Absaloma, třetího Davidova syna, jehož jméno v hebrejštině znamená „otec je pokoj“. Je však naopak známo, jak hořký byl svár mezi tímto synem a otcem.

Vše začalo jednoho horkého dne, kdy Amnon, další z Davidových synů, jehož měl David s jinou manželkou, Istí znásilnil Absalomovu krásnou sestru Tamar („palmu“). Od té chvíle neměl Absalom pokoj, dokud se mu nepodařilo násilníka zabít. Události nabraly spád i proto, že David musel v tomto zločinu zjednat právo. Tak se v Absalomovi zrodil záměr provést státní převrat za pomoci nespokojenosti lidu a za podpory některých skupin u samého dvora.

„Spiknutí bylo mocné a počet Absalomových stoupců stále vzrůstal,“ stojí v Bibli (*2 Sam 15,12*). Absalom se rozhodl táhnout na Jeruzalém a přiměl tak k útěku otce, který byl donucen uchýlit se do Zajordání. Absalom tak mohl slavnostně vstoupit do hlavního města a zmocnit se otcova harému; toto gesto na východě znamenalo převzetí moci a následnictví. Série zvrátů, které byly vázány i na sled tajných intrik, přivedla obě vojska k otevřenému střetu: jedním z nich bylo Absalomovo vojsko a druhým armáda věrná Davidovi.

Bitva se strhla v Efraimském lese a znamenala drtivou porážku vzbouřenců. David dal příkaz vrchnímu veliteli svých vojsk, synovci Joabovi, aby ušetřil jeho syna, který chtěl spáchat otcovraždu. Ale generál, který dobře znal rizika spojená s přežitím tak důležité osobnosti, nezaváhal: když našel Absaloma, jemuž se jeho husté dlouhé vlasy vpletly do větvi jednoho dubu v onom lese (jeho mezek běžel dál a nechal ho viset ve vzduchu), Joab mu vrazil tři oštěpy do srdce.

Když se o jeho smrti dozvěděl David, který byl stále ve vyhnanství v Zajordání, zapomněl na nenávist, kterou vůči němu syn choval, a dal se do pláče a křiku: „Můj synu Absalome! Absalome, můj synu, můj synu; synu můj, Absalome! Kéž bych umřel já místo tebe, Absalome, můj synu, můj synu!“ Opakovaný křik rozeznával sály paláce, kde sídlil a dusil touhu oslavit vítězství jeho věrných, kteří se vrátili jako vítězové nad vzbouřenci.

Ale generál Joab nemohl dovolit, aby ten, kdo pro krále riskoval život, byl ponížen tímto smutkem. A tak povýšil státní zájem nad city a donutil Davida, aby se zúčastnil přehlídky vítězného vojska. Kdo by se chtěl seznámit se všemi detaily tohoto příběhu, ať si přečte napínavé kapitoly 13–19 *Druhé knihy Samuelovy*. Americký spisovatel William Faulkner (1897–1962) převyprávěl v románu *Absalone, Absalone* (1936) v moderním klíči příběh Henryho Sutpena, který zabil nevlastního bratra, protože podvedl jeho sestru Juditu, a tak způsobil dramatický úpadek rodiny.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy)

-oJ-

VE SLOVĚ BOŽÍM SI UČIŇ PŘÍBYTEK!

Má duše, nebuď bláhová
a nedej si sluch srdce ohlušit
rámusem vlastních marností.

Poslyš i ty:
samo Boží Slovo tě volá,
chce, ať se obrátíš.

V něm je klid, jež nic neruší,
a lásku nezradí tam nic,
pakli se sama nezradí.

Naše věci zde pomínou,
za nimi přijdou jiné zas.
Však Slovo Páně praví:
„Pomínou snad i já?“

V něm, duše má, se tedy ubytuj
a svěř pouze jemu vše,
cos od něj přijala.
Nezemdlela jsi už z těch šálení?

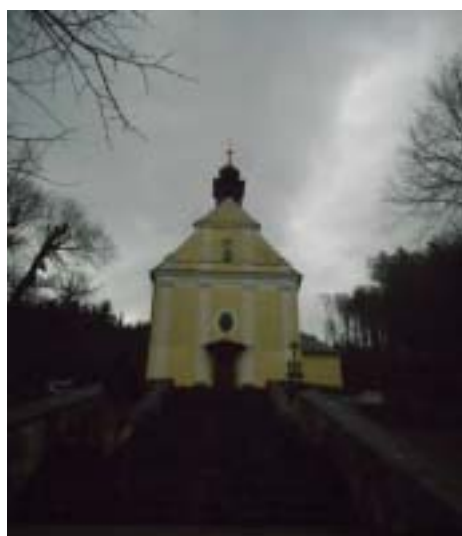
Všechno jen Pravdě svěř
a nepozbudeš ničeho;
vše shnilé v tobě opět vykvete;
ze všech svých chorob se uzdravíš;
co ochablo, se opět napřímí,
obnoví se a promění a stmelí.

A nebude tě už nic strhávat,
navěky budeš stát a setrváš
s Bohem, jenž věčný je a věčně setrvává.

zdroj: Modlitby svatého Augustina, Karmelitánské nakladatelství v roce 2004

B. Hrubantová

VÝLET - STŘEDOŠKOLÁCI - ZLÍN, ŠTÍPÁ, PROVODOV 12. 3. 2018

MINISTRANTSKÝ VÝLET PRAHA 15. – 17. 3. 2018

MISIJNÍ KOLÁČ 11. 3. 2018

AHOJ DĚTI!

Když máme z něčeho radost, je nám do zpěvu. Pokud je ta naše radost opravdu velká, zpíváme s větší chutí, hlasitěji, jakoby se to naše zpívání chtělo dostat co nejdál. A co když jásavě zní celé tvorstvo? To už musí být důvod skutečně nevídaný... Ale tím přece zmrtvýchvstání Pána Ježíše přesně je. Událost, kterou nelze k ničemu jinému přirovnat, dar tak velký, že ho všechny poklady světa nemohou vyvážit... Věčný život pro nás lidi!!

Na obrázku symbolizuje dřevo kříže smrt. Tu, nad níž Pán Ježíš zvítězil, vstal z mrtvých a otevřel nám cestu k věčnému životu. Dřevo je ale poseto květy – symboly života, věčného života pro nás, Boží děti. To, co se z pohledu lidí zdálo nemožné, se stalo skutečností. Vy se pokuste květy co nejpestřeji vybarvit a hledejte mezi okvětními lístky malá písmenka. Je jich pět, vytvoří jedno slovo a vám přinesou velmi důležitý velikonoční vzkaz. Přeji krásné Velikonoce i celou velikonoční dobu.

(Otazníček)

Pro starší:

ALELUJA!

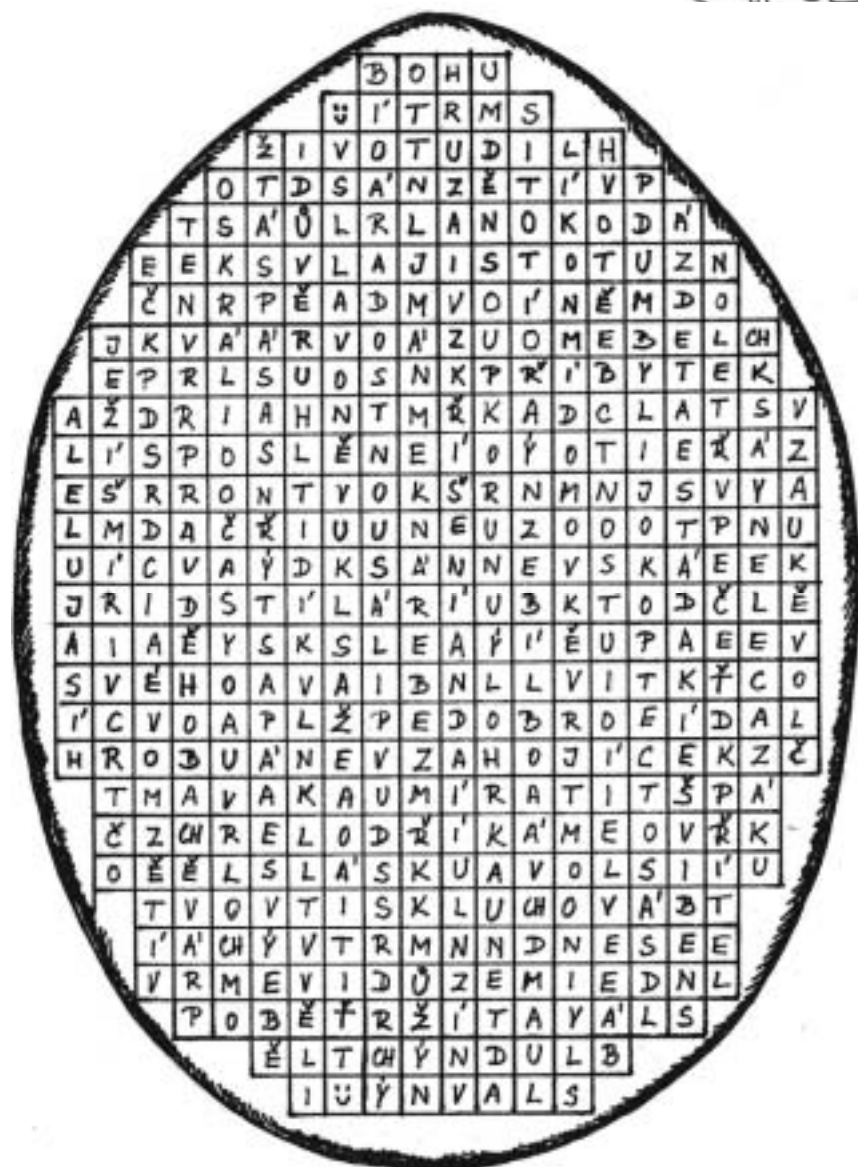
Slavíme neděli Zmrtvýchvstání Páně, slavnost slavností. Dnešní neděle je vůbec největším svátkem v celém roce. Velikonoční tajemství Kristova vzkříšení je tak veliké, že si zaslouží, abychom (TAJENKA). Tajenka je složena ze 45 písmen. Najdete je v osmisměrce (vajičku), jejíž „náplň“ tvoří podtržená slova ze známé, krásné a velmi výstižné velikonoční písně. Slova se vzájemně nepřekrývají.

Možná známe výrok sv. Augustina: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“ Kež tedy náš zpěv slouží k větší oslavě Boží...

Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz, jenž z hrobu svého právě vstal, Pán Ježíš, bludných ovcí přítel, jenž za ně život v oběť dal. Zněj jasně z věků do věků čest, chvála Bohu člověku! Aleluja!

Aleluja! Vstal z mrtvých Kristus oslavený, tma pekel před ním utíká, z ran, jež jsou divem zaceleny, vítězná záře proniká. Bud' sláva Bohu na nebi, mír lidu jeho na zemi. Aleluja!

Aleluja! Dnes vtiskl pečeť na svá slova, div divů slavně dokonal. Kdo důvěru v něj v srdci chová a lásku svou mu věnoval, ten radostnou má jistotu, že v pravdě s ním jde k životu. Aleluja!

Aleluja! Vstal Kristus! Vše, co jsme, co máme, chceme s láskou jenom jemu dát, všech skutků zlých se odříkáme, s ním chceme žít a umírat. On život je a vzkříšení, své věrné nebem odmění. Aleluja!

Aleluja! Vstal Kristus Ježíš, naše spása, nad časnou smrtí věčný král. Kdo v něho věří, v duši žasá, že chlebem života se stal. Nám chystá v nebi příbytek a nový, šťastný, svatý věk. Aleluja!

Aleluja! Vstal Kristus! Pastýř svého stáda dal život v oběť za svůj lid. V své lásce si vždy znovu žádá Beránkem obětním nám být. Jen v jeho svatém pokoji se každá rána zahojí. Aleluja!

Aleluja! Co zasel kdo, to bude žít: Kdo ctnost a dobro miloval, se krásou věčnou bude skvíti v svém Pánu, který z mrtvých vstal;

navěky v domov líbezný jej uvede král vítězný. Aleluja!

Aleluja! Tak slavně aleluja pějme po všechny časy jako dnes. Čest, dík a chválu Kristu vzdejme, jenž předešel nás do nebes. A tam u Otce na trůnu nám chystá slávy korunu. Aleluja!

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka zněla: ...vždyť On svůj ŽIVOT OBĚTOVAL ZA NÁS VŠECHNY!

ŽALM PRO KAŽDOU SITUACI

Nesmírně krásná je skutečnost, že nám může modlitba žalmů pomoci v různých chvílích a situacích našeho života. Podívejme se nyní na několik příkladů dokumentujících, který žalm se hodí k modlitbě v té či oné situaci, v níž se nacházíme.

- Když prožíváte úzkost nebo soužení, pomodlete se žalm 46.
- Když cítíte břemeno hříchu, pomodlete se žalm 51.
- Když pociťujete depresi, pomodlete se žalm 34.
- Když potřebujete osvobození od Zlého, pociťujete útlak nebo útoky, pomodlete se žalm 91.
- Když jste znechucení, pomodlete se žalm 23.
- Když pociťujete krizi, pomodlete se žalm 121.
- Když se cítíte osamělí, opět se pomodlete žalm 23.
- Když se cítíte nemocní a potřebujete, aby vás Pán uzdravil, pomodlete se žalm 38.
- Když jste pokoušeni, pomodlete se žalm 100.
- Když jste na cestách, pomodlete se žalm 21.
- Když vás zaplavují problémy a těžkosti, pomodlete se žalmy 16 a 32.
- Když jste unavení, pomodlete se žalm 91.

Vidíme, že nám Bůh dává modlitby pro každou chvíli a pro všechny okolnosti života, ale aby se nám v mysli mohl vybavit ten správný žalm, odpovídající situaci, kterou právě prožíváme, musíme žalmy znát. Tímto způsobem se pro nás v daném okamžiku stává Boží slovo uzdravujícím. Je to slovo Boha, které se v našem životě stává živým.

(z knihy Eliase Velly Na orlích křídlech)

-oJ-

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Duben 2018			
Ne 1. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10:30	Marešovi 409
Ne 8. 4.	2. neděle velikonoční	7:30	Bednářovi 162
		10:30	<i>Mše sv. pro děti</i>
Ne 15. 4.	3. neděle velikonoční	7:30	Hrdinovi 177
		10:30	Marešovi 271
Ne 22. 4.	4. neděle velikonoční	7:30	Pecháčkovi 53
		10:30	Macháčkovi 411
Ne 29. 4.	5. neděle velikonoční <i>Pout' v Dolní Čermné</i>	7:30	Řehákoví 283
		10:00	Macháčkovi 55
Květen 2018			
Ne 6. 5.	6. neděle velikonoční	7:30	p. Kunertová 300
		16:00	Severinovi 342
Ne 13. 5.	7. neděle velikonoční	7:30	Hejlovi 232
		10:30	<i>Mše sv. pro děti</i>
		16:00	Bláhovi 457
Ne 20. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	7:30	Macháčkovi ml. 60
		16:00	Klekarovi 292
Ne 27. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice	8:00	<i>1. sv. přijímání dětí</i>
		16:00	Vágenerovi 102

POKŘTĚN BYL

v kostele Dolní Čermné

3. 3. 2018

Jan Hubený

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele ve Verměřovicích

8. 3. 2018

s paní Ludmilou Motyčkovou

z Verměřovic

v kostele v Dolní Čermné

9. 3. 2018

s panem Jaroslavem Nastoupilem

z Dolní Čermné

v kostele v Dolní Čermné

10. 3. 2018

s panem Vladimírem Dostálkem

z Dolní Čermné

v kostele v Dolní Čermné

17. 3. 2018

s panem Miloslavem Vávrou

z Dolní Čermné

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

ve Verměřovicích

ve čtvrtek 5. 4. od 18:30 h. do 18:55 h.

v Dolní Čermné

v neděli vždy od 7:00 h. do 7:25 h. a v ostatní dny 30 minut před mší svatou.

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 2. 4.	v oktávu velikonočním	7:30 9:00	mše sv. v Dolní Čermné - za paní Janu Hamříkovou mše sv. v Petrovicích - na poděkování za dar zdraví, dobré vztahy v rodině a duše v očistci
úterý 3. 4.	v oktávu velikonočním		
středa 4. 4.	v oktávu velikonočním	18:30 19:00	<i>příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné
čtvrtek 5. 4.	v oktávu velikonočním	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření ve Verměřovicích</i> mše sv. ve Verměřovicích - za Josefa Macháčka, sourozence a celou rodinu
pátek 6. 4.	v oktávu velikonočním	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Karla Bednáře, živé a zemřelé příbuzné
sobota 7. 4.	v oktávu velikonočním	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. ve Verměřovicích (<i>postní almužna</i>) - za Jaroslava Sršně, rodiče a sourozence
NEDĚLE 8. dubna	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ Božího milosrdenství Postní almužna dnes při každé mši svaté (viz níže)	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. v Petrovicích - za Vlastimila Nováka mše sv. v Dolní Čermné - <i>zaměřená pro děti</i> - na poděkování za dar nového života s prosbou o Boží požehnání pro celou rodinu
pondělí 9. 4.	slavnost Zvěstování Páně	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Nastoupila, bratra, rodiče a celý rod
úterý 10. 4.	po 2. neděli velikonoční		
středa 11. 4.	sv. Stanislava, biskupa a mučedníka	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Bartoňovu a Adamcovu
čtvrtek 12. 4.	po 2. neděli velikonoční	7:30	mše sv. v Dolní Čermné
pátek 13. 4.	po 2. neděli velikonoční	13:45 18:30 19:00	<i>příprava dětí na 1. svaté přijímání</i> <i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné
sobota 14. 4.	po 2. neděli velikonoční	19:00	mše sv. v Petrovicích - za manžele Karla a Anežku Hubálkovy a jejich rodiče
NEDĚLE 15. dubna	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Ladislava Mareše, manželku, vnuka a pravnuka mše sv. ve Verměřovicích - na poděkování za 80 let života s prosbou o další pomoc a ochranu mše sv. v Dolní Čermné - za farníky

POSTNÍ ALMUŽNA

O druhé neděli velikonoční 8. 4. 2018 přineseme naši Postní almužnu do kostela, kde bude při každé mši svaté (v sobotu 7. 4. v 19 h. ve Verměřovicích, v neděli 8. 4. v 7:30 h. a v 10:30 h. v Dolní Čermné a v 9 h. v Petrovicích) připravena pokladnička označená Postní almužna, do které můžete dát svůj dar. Potom bude Postní almužna odeslána na provoz Azylového domu v Hamrech u Hlinska pro maminky s dětmi.

O činnosti tohoto domu se můžete více dozvědět na www.nfbetlem.cz, www.dlanzivotu.cz.

POUTNÍK, DUBEN 2018

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. dubna 2018. Poutník vyjde 29. dubna 2018

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, P. Židek, T. Macháček, V. Kubíčková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.